

Je kunt het proberen.

Dit boek geeft je inzicht, of een andere kijk op wat er in de wereld speelt. Je wordt je door het lezen van dit boek bewust gemaakt van de diverse opties, de mogelijkheden of zoals het spreekwoord zegt “veel wegen die naar Rome leiden”. Het maakt daarbij niet uit watvoor geloof je beledt, wat je culturele achtergrond is of welke levensovertuiging je hebt. Iedereen kan het lezen en zal er zijn of haar voordeel mee behalen.

Door verhalen uit het dagelijks leven te gebruiken, wordt aangegeven waarom de dingen gaan zoals ze gaan. Velen zullen de uitleg beschouwen als “oorzaak en gevolg”. Soms wel, soms niet de wijze waarop de wetenschap het omschrijft.

Ik kan en mag je zeggen dat alles en iedereen in de wereld onlosmakelijk aan elkaar verbonden is, dit eigenlijk niet bewezen hoeft te worden omdat het buiten het economisch belang geen enkele waarde heeft. Wanneer je dit beseft en bereid bent om eigen keuzes te maken, zul je pas werkelijk resultaat behalen. Denk daarbij niet aan de beloning maar het algemeen belang wat je hiermee dient, waardoor het niet alleen jou maar een ieder ten goede komt.

Want één ding zal je na het lezen van dit boek duidelijk zijn, iedereen kan zijn situatie verbeteren. Ja, werkelijk iedereen, ook jij, wanneer je je laat leiden door vertrouwen en niet meer door angst. Net als bij mijn andere boeken is het schrijven van dit boek spontaan begonnen. Ook nu kwamen de woorden weer zonder nadenken op papier.

Succes!

ISBN/EAN : niet van toepassing

© 2010, 'Je kunt het proberen'
Sonja Ulrich

www.dehofvanhetheden.nl en www.levenlerenherinnerenweten.nl

Inhoudsopgave:

Voorwoord	Pagina	5
Voorwoord en woord van dank	Pagina	6 - 10
- <i>Waarom je vrienden en familie nodig hebt</i>	Pagina	11
Inleiding	Pagina	12 - 19
- <i>Hoe mooi kan het zijn</i>	Pagina	19
De wereld van nu	Pagina	20 - 31
- <i>Je kunt het proberen</i>	Pagina	31
Geprogrammeerd zijn	Pagina	32 - 39
- <i>De waarheid zal je bevrijden</i>	Pagina	38 - 39
Niet iedereen is oprecht	Pagina	40 - 47
- <i>Hebzucht creëert de ondergang!</i>	Pagina	47
Durf te helpen ~ Dare to help	Pagina	48
Nawoord	Pagina	49

Voorwoord

Voorwoord en woord van dank

Mijn persoonlijke situatie biedt me de kans om een vierde boek te schrijven. Door alle omstandigheden en de hoedanigheid waarin ik me op dit moment bevind, volgt dit boek nu toch ook weer kort op de voorgaande twee, “Hoe een doener zich staande houdt in de wereld van denkers”, en “Keuzes maken”. Want wat nu echt duidelijk is: “Je kunt het proberen”, is een boek waaraan iedereen iets heeft. Ik mag verder, moet me als doener toch echt zo nu en dan met denken bezighouden en keuzes maken, ik mag het proberen!

Hoe mooi is het dat we in de gelegenheid zijn om dingen te proberen? Dingen waarvan we nog niet eens weten of het wel of niet werkt maar gewoon omdat we ergens op willen vertrouwen, willen geloven dat er iets is wat mogelijkheden geeft en uitkomst biedt. Er is op dit moment al zoveel waarover ontevredenheid bestaat. Denk dan niet aan de kredietcrisis maar aan mensen die de dingen doen in het leven omdat ze ooit ergens voor gekozen hebben. Een keuze die vaak niet eens gebaseerd was op iets wat mensen vanuit het hart hebben besloten maar gewoon omdat het zo belangrijk was om aan het verwachtingspatroon van de ander te voldoen. Hoeveel mensen kiezen er werkelijk voor het goede? Datgene wat voor hen juist is, daarmee voor de medemens, de natuur en moeder aarde? Welke ouders zijn nog in een situatie dat ze dit hun kind of kinderen bij kunnen brengen?

“We worden geleefd”, is een uitspraak die al vele jaren door heel veel mensen wordt gebruikt. En ik mag je zeggen, deze is deels terecht. Deels moet ik daarbij zeggen, we hebben het namelijk zelf in de hand. Ja inderdaad, het is echt waar!

Ook dit moet ik zeggen, het is goed om te beseffen, dat je als mens altijd zelf de eindverantwoordelijke bent. Wanneer je praat over dingen doen, denken over, keuzes maken en om nog maar eens op de titel van dit boek terug te komen, dingen proberen, dan betreft het geheel jouw verantwoording. We bepalen zelf hoe we onze tijd indelen, waarvoor we kiezen, mede door de dingen die we ooit besloten hebben.

Juist nu moet je weten dat het feit dat je bereid bent om iets te doen waarvan je nog niet zeker weet of de uitkomst wel of niet goed zal zijn, een stap is die iedereen kan zetten. Door iets met vertrouwen te doen, een nieuwe uitdaging aan te gaan, zul je zien dat je uiteindelijk beloond zult worden.

Wat bedoelt men nu in hemelsnaam met beloond worden? Een beloning die gebaseerd is op een bedrag in geld, een financiële vergoeding of zou het ook anders bedoeld kunnen worden? Zou het een gevoel kunnen zijn, waardoor je zelfs wanneer de dingen niet helemaal gaan zoals je wilt, je toch kunt berusten in een situatie, je geholpen wordt om juist dat te gaan doen waarin jij vertrouwen hebt? Een gevoel dat je met hetgeen je wilt gaan doen de hele wereld aan kan. Zou je dit ook krijgen wanneer je je alleen op jezelf richt? Wanneer je denkt dat dit het geval is zul je je hoofd toch nog een aantal keer moeten stoten. Of zoals het spreekwoord zegt, de ezel zijn.

Hoe komt het toch dat mensen steeds dezelfde fout maken? Wanneer je teruggaat naar één van de oudste boeken die er bestaat dan zul je zien dat er ook rond de dagen waarin Jezus leefde en op aarde was, al een crisis was. Een heuse crisis die voortkwam uit macht, hebzucht en jaloezie.

Toen was er nog geen sprake van nieuwe media, hadden mensen nog geen telefoon, radio, tv of reclamefolders. Toch waren de mensen toen al niet tevreden met hetgeen ze zelf hadden, was het gras bij de burens ook groener. Of dit ook werkelijk zo was, zullen we net als nu nooit weten, tenzij we weer open en eerlijk zijn tegenover elkaar, we weer gaan delen. We niet meer het slimste jongetje van de klas willen zijn maar juist bereid om de kennis en ervaring met mensen te delen, om er gezamenlijk beter van te worden. Kan dat, iets met iemand delen en er dan beter van worden? Ja, dat kan en dit is ook eigenlijk de enige echte manier. Je wordt er beter van doordat je deelt. Natuurlijk is het makkelijk om iets weg te geven en daarna te verwachten dat degene die je iets gegeven hebt er voor jou zal zijn op het moment dat jij hulp nodig hebt. Als je het goed beschouwt, zou dat de ideale wereld zijn.

Ik mag je zeggen dat het de enige manier is om de ideale wereld te creëren en daadwerkelijk te realiseren. Maar hoe kun je van iemand verwachten dat hij je helpt wanneer jij dit nodig hebt? Door het hem op de man af te vragen, het als voorwaarde te stellen wanneer jij hulp verleent. Dat zou wel een duidelijke voorwaarde zijn. Maar mag je iemand hierom vragen? Natuurlijk mag dat, ik moet je zeggen dat dit wel het minste is wat iemand kan doen. Wanneer de ander hier geen gehoor aan kan geven is nee ook een antwoord. Een antwoord wat iedereen zelf kan geven en waarover men zelf beslist. Het is dan weer aan jou of je hulp aan die persoon wilt verlenen en of je het van hem verlangt dat hij er iets voor terug doet.

“Voor wat hoort wat”, is een uitspraak die op diverse manieren uitgelegd kan worden. “Voor een appel en een ei”, namen mensen heel vaak serieus, want het staat er toch. Toen er vroeger nog aan ruilhandel werd gedaan, was het de normaalste zaak van de wereld. Ik heb iets nodig en jij kunt me er iets voor terug geven. Wanneer we dit weer gaan zien als de wijze waarop we de wereld draaiende kunnen houden, zou het al een heel stuk beter gaan.

“Energie om energie”, is ook een uitspraak. Maar wie bepaalt welke energie er gegeven moet worden voor verleende energie. Is geld energie? Ik mag je zeggen dat het een vergoeding is, maar zeker geen energie. Een beloning in de vorm van salariëring is er al zo ingebakken dat mensen ervan uitgaan dat dit de gewoonste zaak van de wereld is. Door al het moeten en alle wetten en regeltjes kunnen we nu zelfs niet meer zonder.

Toch ben ik bereid om een start te maken met een nieuwe manier van denken, leven en uiteindelijk doen. Delen van kennis en mogelijkheden, mensen dingen leren die ervoor zorgen dat iemand zelfredzaam wordt, want wanneer dat het geval is dan zal de wereld er echt weer een stuk beter uit gaan zien. Dan zijn we niet meer alleen maar afhankelijk van geld maar kunnen we er weer een vreedzame wereld van maken waarin mensen gelijke mogelijkheden en kansen hebben. Kansen om datgene te doen wat noodzakelijk is om jezelf als mens in leven te houden. Daarbij de aarde niet uit te putten en de natuur een warm hart toe te dragen. We weten toch allemaal dat dit nodig is. Global warming is één bedreiging, uitputten van de aarde is iets wat tot veel grotere gevolgen kan leiden. Daarom is het nu noodzaak om iets te veranderen, ik vertrouw erop dat het lukt. Je kunt het proberen.

Ook dit keer wil ik Ulrich Gabeler bedanken, mijn vriend, partner en maatje. Hij is tevens de persoon met het grootste mogelijke geduld. Door mij de tijd te geven om de dingen te doen die mij ingegeven worden, heeft hij zijn idealen echt opzij gezet. Mijn vriendin Corrie, die nu ze zelf met een pijnlijke beperking moet zien te leven, ondanks haar eigen sores toch weer tijd voor me vrij maakt, wanneer ik iets te vertellen heb en mijn hart wil luchten. Zelfs nu nog leeft ze met me mee.

Mijn zus Wilma, die ik heb mogen ontmoeten en leren kennen na het overlijden van mijn moeder. Een geweldig spontane meid die net als Ulrich niet weet wat tijd voor jezelf vrijmaken betekent. Die werken als hobby ziet, er daarnaast altijd is voor een ander, soms ten koste van haarzelf.

Mijn vriendin Tilly, die me mezelf laat zijn, me nog steeds de rust laat ervaren door haar meditatie, yoga en rust/thee momenten. Mijn vriendin Margit, door de heerlijke dinsdagmorgen, iets waar ik wekelijks naar uitkijk omdat het mij extra energie en kracht geeft. Frank en Mieke, die mij niet alleen met raad en daad bijstaan maar er ook voor Ulrich en mij zijn op de momenten waarop het werkelijk nodig is.

Door het delen van hun eigen ervaringen hebben Ulrich, Corrie, Wilma, Tilly, Margit, Frank, Mieke en onze gezamenlijke familieleden mij wakker geschud. In tijd van rouw, om het verlies van onze Mickey en tijdens het ziekbed en latere overlijden van mijn schoonvader waren zij een klankbord.

Dank jullie wel!

Sonja Ulrich

Waarom je vrienden en familie nodig hebt

Weet jij waarom het belangrijk is dat er vrienden zijn en er familie is in een mensenleven?

*Ze helpen je op momenten dat het nodig is,
door het bieden van hulp, een luisterend oor,
een stukje aandacht geven.*

*Een mens die zegt dat hij zonder dit alles kan,
is waarschijnlijk nooit geconfronteerd met moeilijke tijden.
Zou het wel zo zijn, dan weet hij hoe fijn het is,
dat je op een ander kunt leunen,
niet alleen hoeft te lijden.*

*Tot op zekere hoogte dan wel te verstaan.
Je zult toch ooit weer eens op eigen benen moeten staan.*

*Een beroep doen op mensen die van je houden en om je
geven, is geen schande en zeker niet raar.
Jij zou hetzelfde voor hen doen, er voor hen zijn, het maakt
daarbij niet uit in welke situatie de ander zit of waar.*

*Een telefoontje, een kaartje, een bericht per sms of een mail.
Voor velen iets kleins, toch betekent het zeker iets,
voor ons wel in ieder geval, heel veel.*

*Niet vergeten worden, een blijk van medeleven of door er
gewoon te zijn, het delen van jouw pijn en verdriet.
Ik voel me gezegend met zoveel lieve mensen die de moeite
voor ons nemen,
heel erg bedankt, vergeten doen we dit zeker niet.*

Inleiding

Weer een boek met hoofdstukken. Net als met de vorige boeken wist ik nog niet waarover het zou gaan tot het moment waarop ik mocht gaan schrijven. Dat een preek van een dominee uiteindelijk de aanleiding zou zijn, had ik nooit durven dromen, laat staan verwachten. Toch is dat nu het werkelijke startsein geweest. Dit boek mag ik in één keer schrijven, zonder pauzes of onderbrekingen. Alleen wanneer ik een rustmoment inlas, zullen de woorden bewaard blijven tot ik de eerstvolgende keer weer achter de computer kruip.

“Je kunt het proberen”, is een boek wat voorbeelden geeft van dingen die gebeurd zijn, ervaringen van mijzelf maar ook van derden. Een boek gebaseerd op vertrouwen en geloven in datgene wat je als mens allemaal nodig hebt om je leven op de meest volwaardige manier te kunnen leven, met de personen waarvan je houdt, waarom je geeft en zelfs de personen die je voorheen niet als je vriend of vriendin zou zien. Een ommekeer in het leven doordat je los komt van het oordelen en je je openstelt voor alles wat het leven je te bieden heeft, de dingen die je aangereikt worden door derden.

Natuurlijk zul je wanneer dit gebeurt wel bij jezelf moeten blijven. Jij bepaalt wat je meeneemt van datgene wat een ander je aanbiedt, leert en geeft. Wanneer je denkt aan iets wat je aangeboden wordt, dan moet je niet denken aan materie, iets tastbaars maar meer aan een gevoel, manier van denken en doen of soms zelfs iets wat helemaal vanzelf gaat. Een soort reflex, iets wat je van nature in je hebt, aangeboren is of heel diep van binnen altijd al aanwezig was maar er nooit uitkwam.

Dankzij de ander komt juist datgene bij je naar boven wat op dat moment het hardst nodig is. Wat nodig is voor jou om mee te maken, zodat je op het juiste spoor komt, het juiste pad, wat ervoor zorgt dat je je leven op de juiste manier kunt leven. Wat je daarbij nooit mag vergeten is dat jij er uiteindelijk iets mee mag gaan doen. Jijzelf, zonder dat een ander daar enige inbreng in heeft. Jij beslist, of zoals ik in het voorwoord al heb mogen schrijven, jij maakt een keuze, jij probeert het.

Dit geldt voor alles wat je in je leven doet en meemaakt, ongeacht of iemand je een aanleiding, startsein of wat dan ook gegeven heeft. Je gaat ergens in mee of besluit naar jezelf te luisteren, naar het stemmetje wat je in je hebt en je het verschil vertelt tussen goed en kwaad. Ik vertrouw erop en ben me ervan bewust dat dit boek ervoor gaat zorgen dat dit stemmetje bij mensen weer gaat werken. Dat mensen weer een keuze krijgen om voor het goede te kiezen en het slechte de rug toe te keren. Hoe je dit kunt doen mag ik je verderop in het boek vertellen en niet alleen dat, ik mag het je zelfs laten ervaren.

Heel veel mensen zijn door alles wat ze in hun leven hebben meegemaakt geprogrammeerd. Iedereen heeft voordat hij geboren wordt een verdedigingsmechanisme ingebouwd gekregen waardoor hij datgene doet wat hem doet overleven of juist compleet het tegenovergestelde daarvan, tenonder gaan. Wanneer je mijn voorgaande boeken gelezen hebt, weet je dat negatieve emoties ervoor zorgen dat je ziek wordt, daar soms zelfs aan kunt overlijden. Juist door het in stand houden van deze emoties of zelfs het versterken ervan, raken mensen in onbalans, worden mensen ziek. Dit kunnen zowel geestelijke als lichamelijke ziektes zijn.

Wanneer een mens geboren wordt is hij uniek, compleet en heel, in iedere hoedanigheid, met elk persoonlijk kenmerk. Om te begrijpen waar ik met dit verhaal naartoe wil moet ik toch weer terug komen op mijn voorgaande boeken en “Karma”. Karma is het vervolmaken van de ziel. Door de vele levens die je als mens mag meemaken krijg je telkens een kans om iets op te lossen wat in een vorig leven niet opgelost kon worden, waardoor je als het ware jezelf heelt. Dit is niet iets wat door een ander, een mens, dokter, wie of wat dan ook ingegeven is, maar iets wat zich in de ziel van de mens bevindt. Eigenlijk is het net als met het verdedigingsmechanisme, dat hebben we ook allemaal gekregen. Het is dan ook heel erg belangrijk dat hier op een zuinige manier mee omgesprongen wordt.

Door alles wat ons aangeleerd wordt, worden we als mensen vervormd en komen we heel ver van onszelf en onze ziel af te staan. Je zult dan ook begrijpen dat juist de sensor die het gevoel tussen goed en kwaad aangeeft daardoor ook steeds minder goed funcioneert. Mensen kunnen niet vergeleken worden met machines en ik ben ook de laatste die dit zal doen. Toch moet ik nu juist als voorbeeld deze vergelijking maken, omdat het dan duidelijk wordt en je ineens begrijpt wat ik ermee bedoel.

We kennen allemaal wel de apparatuur die door middel van sensoren werkt. Een goed voorbeeld is wel de tuinverlichting, die steeds vaker gebruikt wordt. Een sensor vangt overdag licht op en zal deze wanneer het donker wordt omzetten in verlichting. De hoeveelheid zonuren en de kracht van de zon bepaalt uiteindelijk hoeveel stroom er opgewekt wordt om de verlichting te laten schijnen. Een mens is eigenlijk niet anders.

Wanneer een mens elke dag met warmte en liefde omgeven wordt, er geen wolken voor de zon zijn, dan krijgt hij de kans zich te ontplooiën tot een mooi en volwaardig mens. Bij een mens zijn de wolken en de zon echter niet de factoren waarom het draait maar de normen en waarden die in een gezin gelden. Hoeveel tijd en energie steekt een ouder in de opvoeding? Luistert en kijkt hij maar hoort en ziet hij ook werkelijk wat er bij zijn kind speelt? Is hij wel oprecht betrokken bij wat er in het kind omgaat? Is zijn sensor wel dusdanig ingesteld en niet omgeven door wolken waardoor de signalen niet voldoende doorgelaten worden?

Jeetje zeg, eigenlijk is het dus helemaal niet zo moeilijk, je moet er alleen voor zorgen dat iedere dag de zon schijnt. Dan zullen zelfs de dingen die heel erg veel energie vragen helemaal niet zo moeilijk meer zijn. Dit klinkt heel mooi, maar hoe doe je dat en kan iedereen dit ook werkelijk zelf doen. Ja hoor, mag ik je zeggen, dat kan. Hoe? Dat mag ik je meteen vertellen. Door wat we als mens in ons leven ervaren en meemaken, zijn we vaak geneigd om een soort muurtje op te trekken waardoor niemand kan zien, dat we pijn hebben of verdriet. We zijn eigenlijk allemaal bang, dat dit als iets zwaks gezien wordt. Maar waarom zou het zwak zijn om je menselijkheid te tonen, je kwetsbaar op te stellen? Mensen waar je mee omgaat weten dan immers meteen wat je wel en niet leuk vindt en zullen daar wellicht rekening mee houden. Ook hier moet ik weer bij zeggen dat je niets van iemand kunt verwachten, tenzij je het aan ze vraagt. Daarnaast is het natuurlijk zo dat je je eens af zou kunnen vragen waarom jij iets niet leuk vindt, wat daar de reden van is en hoe je ervoor kunt zorgen dat deze dingen geen vat meer op je hebben. Want dat is werkelijk het verhaal. Dat is dus het hele “eiereten”.

Weer zo'n mooi gezegde. Iets wat je raakt, treft je in je kern, jouw ei, jouw ziel. Zo zit het in elkaar, dat wordt er dus eigenlijk bedoeld met eiereten. Dat dit gezegde voor de mens in persoon geldt is werkelijk een nieuwe ontdekking of een openbaring om maar eens vanuit bijbels oogpunt te zeggen.

Als baby en klein kind ben je broos en sta je heel dicht bij jezelf. Wanneer er dan schillen om je heen gebouwd worden, door het opmetselen van muurtjes, krijg je nooit de kans om je als volwaardig mens te ontwikkelen. Dit heeft niet alleen betrekking op je hele gevoelsleven, jouw emotie zorgt uiteindelijk wel voor de onbalans. Dit geldt voor zowel je geestelijk, verstandelijk als lichamelijk vermogen. Je zult begrijpen dat dit helaas voor veel mensen nog niet duidelijk is en er daarom te snel gezocht wordt naar een oplossing. Dit is natuurlijk heel begrijpelijk, zeker voor ouders die een ziek kind hebben of waar in de familie ooit iemand geconfronteerd is met een bepaalde ziekte, die in een aantal gevallen zelfs tot overlijden van een persoon heeft geleid.

Wanneer je ziek wordt of bent, zal een arts vaak de oplossing bieden voor het probleem. Maar de oplossing ligt echt niet in het krijgen van medicatie of een operatie, de oplossing zit in jezelf. Jij kunt jezelf genezen. Ook dit heb ik al eens mogen schrijven. God heeft ons als mens voordat we geboren werden allemaal een eigen medicijnkastje meegegeven. De sleutel ligt niet in de handen van de ander maar van jouzelf. Het enige wat je zult moeten doen, is de schillen van het ei, je opgemetselde muurtje laten vallen. Wie op de hoogte is van de Aziatische of Oosterse cultuur, kent wellicht het schimmenspel. Dat het echte schimmenspel letterlijk heeft geleid, tot het krijgen van ziektes is echter iets waar niemand ooit over gesproken heeft.

Want net als met het muurtje optrekken, “een extra laagje eierschillen”, willen veel mensen alleen het mooie laten zien en mag je niet achter de schermen kijken wat er werkelijk gebeurt. Glimlachen en vooral nooit laten zien dat jij ook geraakt kunt worden door tegenslag, nare gebeurtenissen en verdriet door het verlies van iemand of geconfronteerd worden met dingen waar je zelf totaal geen vat of grip op hebt. Er wordt zo vaak gezegd dat je alleen mag huilen wanneer er een werkelijke reden is. Maar wie bepaalt die reden in hemelsnaam? Wie voelt het verdriet van jou als persoon. Wie kan er voor jou beslissen dat iets jouw verdriet waard is? Jij en niemand anders dan jij. Laat het dan ook zien, het is geen schande hoor.

Lachen en huilen horen beide bij het leven. Natuurlijk vinden mensen het vele malen leuker om met iemand mee te lachen. Mensen kunnen vaak ook beter omgaan met iemand die vrolijk is, dan wanneer iemand getekend is door verdriet. Dat wil natuurlijk nooit zeggen dat jij je gevoel niet mag of kan uiten. En net als met deze twee emoties zijn alle emoties goed om te uiten, mits en dit moet ik zeggen, je er niemand mee beschadigt. Huilen en lachen zullen niet zo snel emoties zijn waarmee je mensen beschadigt, tenzij het uitlachen wordt of huilen omdat je je gekwetst voelt door een ander zonder dat deze bewust zijn pijlen op jou richt. Wanneer dit onbewust toch het geval is en jij ervaart dit als een storend iets, dan mag je hier zeker wel iets van zeggen. Besef echter wel goed dat je ook hierin, net als met het uiten van emoties een keuze hebt. Jij voelt je aangesproken, dat hoeft natuurlijk helemaal niet zo te zijn. Dit gevoel loslaten is wel iets wat je moet kunnen. Onzekerheid of een gevoel van minderwaardig zijn kunnen als een belemmering werken. Zelfvertrouwen en blij met jezelf zijn is dan nodig, dit biedt de oplossing.

Boosheid in verschillende gradaties, schuldgevoel, angst en jaloezie, zijn emoties die vaak leiden tot extreme gedragingen. Mensen die hier last van hebben zullen geen enkele gelegenheid voorbij laten gaan zonder dat zij een ander zullen betrekken in deze emotie. Wanneer kinderen hierin betrokken worden dan zal dit het leven van deze kinderen totaal gaan beheersen. Tenzij het kind wel los kan laten, het niet op zichzelf betreft en zich altijd blijft uiten. Huilen, lachen maar ook vertellen wat hij voelt.

Duidelijk maken wat er aan de hand is en waarom iets hem (of haar) pijn doet, alles uitleggen en verwoorden. Gelukkig is een kind tegenwoordig, heel vroeg “wijs”. Op die manier kan het kind ook daadwerkelijk zeggen wat hem dwars zit. De ouder speelt natuurlijk in dit alles wel een hele grote rol. Een kind kan ook heel goed gebruik of eigenlijk misbruik maken van de situatie waarin de ouder verkeert. Hij kan feilloos de emoties aanvoelen en hier op een slinkse wijze op in spelen. De ouder ziet dit vaak niet en zal het kind werkelijk altijd op de eerste plaats zetten, waardoor het kind zich als een vreselijk verwend, vergeef me mijn uitspraak “ettertje” kan gedragen. Wanneer het kind dit niet zelf inziet of gecorrigeerd wordt, zal er nooit iets veranderen en zal deze persoon nooit prettig gezelschap zijn. In de eerste plaats niet voor zichzelf maar ook niet bij een ander. Sociale, contactuele of relationele problemen zullen dan werkelijk het leven van deze persoon tekenen.

Omdat dit boek als titel “Je kunt het proberen” heeft, het over de totale wereld gaat, over mensen en niet alleen over kinderen, hoewel de basis in de kinderjaren wordt gelegd, mag ik het hier nu even bij laten. In dit boek staan mogelijkheden, oplossingen en vooruitgang, voor de wereld, iedereen en alles wat leeft.

Hoe mooi kan het zijn

Weet je hoe mooi het eigenlijk is om alles te kunnen doen, jezelf te zijn en dit ook te blijven.

Je zegt gewoon wat je wel en niet leuk vindt, graag doet, zonder dit te overdrijven.

Een mensenleven is een cadeautje in iedere vorm en met alles wat je daarin kan doen en mee mag maken.

Niet God of een ander is verantwoordelijk, wanneer het niet loopt, jij bent de enige die je plicht kan verzaken.

Nou ja plicht, je zou het beter recht kunnen noemen, het recht te mogen leven, leren, ervaren en zien.

Alleen, met een partner of gezin misschien?

Een leven wat jij gekozen hebt te leven voor je er werkelijk aan bent begonnen.

Niet iedereen kan zich het meteen herinneren, eerst zullen wat hindernissen moeten worden overwonnen.

Soms lijkt het wel of het leven van de ander, veel gemakkelijker is, vanzelf gaat.

Maar kun jij werkelijk zien, weten, voelen of er niets is wat de ander heeft geschaad?

Wees daarom tevreden met alles wat je hebt, waar je de kans voor krijgt, je eigenlijk is gegeven.

Het te mogen ervaren is een cadeautje, een uitdaging vol mogelijkheden, een schilderij wat jij kunt kleuren en bepaalt hoe lang je erin wilt blijven leven.

De wereld van nu.

Allereerst moet ik nog even terugkomen op het gedicht op de vorige pagina. Daar staat in dat iemand ook zelf bepaalt of hij stopt met leven. Dat is wel een heel erg simpel gezegd. Er zijn soms wel bijzondere omstandigheden waardoor iemand overlijdt. Inmiddels heb je wel begrepen dat een ziekte iets is wat je zelf in de hand hebt. Maar wanneer je door een ongeval of zelfs moord om het leven komt, dan wordt jouw schilderij niet door jou maar door een ander gekleurd. Heb je daar als mens ook nog invloed op? Nee, dit is iets waar je niet altijd de hand in hebt, tenzij? Ja, wanneer je een sport beoefent, je je begeeft in kringen of een omgeving waar je als mens gevaar loopt. Hierdoor loop je een groter risico. Dit beslis jij natuurlijk wel zelf.

Wanneer je bij een ongeval betrokken bent, dan kun je het overleven of ineens met beperkingen moeten leven. Hierin heb jij deels weer een keuze. Ook nu moet ik deels zeggen. Zou je een hersenbeschadiging hebben dan ligt het er maar net aan hoe sterk je wil is om hier bovenop te komen. Ja, je wil, datgene wat diep in jou de drijvende kracht is van alles wat je mee mag maken, zien en doen. Een deel van je ziel, jezelf, de persoon die je werkelijk bent. Niet het gedeelte wat denkt maar het gedeelte wat werkelijk doet, er tijdens ziekte voor zorgt dat je herstelt of komt te overlijden. Nogmaals, niet de medicatie, operatie of dokter kan jou beter maken wanneer jouw wil dit tegengaat. Dit heeft niets met depressiviteit of wat dan ook te maken. Natuurlijk zal een positieve instelling wel eerder een bijdrage leveren aan een gezond, mooi en “volwaardig” leven, een negatieve instelling zorgt en dat zal je niet vreemd in de oren klinken, automatisch voor het tegenovergestelde.

Wanneer je dicht bij jezelf staat, dicht bij jouw wil, dan weet je heel snel, welke richting de weegschaal op gaat. Een gezonde dosis zelfverzekerdheid zorgt voor de balans en geeft je kracht om verder te gaan. Zelfs in periodes waarin het lijkt dat alles je tegenzit, zul je alsnog het positieve zien, vooruitkijken en datgene doen wat je helpt jouw doel te bereiken. Ik wil en mag daarvoor gaan, gewoon omdat het werkelijk een goede bijdrage levert aan alles wat de wereld op dit moment nodig heeft. De wereld is in onbalans.

Wanneer je om je heen kijkt, goed luistert en werkelijk alles hoort en ziet wat er speelt in de hedendaagse maatschappij, dan snapt eigenlijk iedereen wel dat we zo niet langer door kunnen gaan. Een mensenleven lijkt niets meer waard. Voor een simpel voorwerp of klein bedrag wordt iemand beroofd en soms zelfs mishandeld of vermoord. Maar dat niet alleen, mensen worden al belaagd omdat ze anders zijn. Waar houdt het op, wanneer breekt de tijd aan dat er echt iets veranderd? Straffen schijnen niet te helpen, toch blijven we daar al jaren gewoon mee doorgaan. Het gevolg van opsluiting heeft ook weer twee kanten, voor de één is het goed voor de ander minder. De ene persoon kiest in de gevangenis voor het positieve, hij wil er alles aan doen om op het rechte pad te blijven, terwijl de ander er juist nog negatiever en “slechter”, uitkomt dan hij al was voor hij “opgesloten” werd.

Dat de eerste persoon door het niet meer deelnemen aan de maatschappij juist het licht ziet, zoals veel mensen dit noemen, komt niet zo zeer doordat hij werkelijk beter is dan de ander, maar doordat hij op dat moment niet meer geconfronteerd wordt met “stoorzenders”, factoren van buitenaf.

Deze factoren zorgen ervoor dat hij meegezogen wordt in alles wat moet. Deze persoon wordt door de isolatie op zichzelf teruggeworpen en krijgt dan werkelijk tijd tot bezinning. Hij wordt daardoor weer in contact gebracht met zijn gevoel voor goed en kwaad. Wanneer er mensen in zijn omgeving zijn die hij zal moeten missen, juist door het niet meer samen kunnen zijn, zal dit alleen maar versterkt worden, want het is nog steeds zo dat iedere persoon behoefte heeft aan aandacht. Opvoeding, jeugd, vrienden en familie en alle ervaringen en emoties die de persoon gevoeld heeft tijdens zijn leven zijn daar een onderdeel van. Positieve maar ook negatieve emoties. Bij de laatste is het wel belangrijk dat hier op een goede manier mee omgegaan wordt. Dat hij deze negatieve emoties kan verwerken, dit zorgt voor de balans, voor evenwicht en uiteindelijk een tevreden of evenwichtig leven. Dat juist het tevreden zijn zorgt voor de balans, waardoor je niet alles maar moet en wil, is eigenlijk de basis voor geluk.

De persoon die toch weer op het slechte pad komt, heeft ook aandacht nodig. Positieve aandacht, wel te verstaan. Wanneer iemand zich gekwetst voelt, gehard is door een moeizaam leven, zal alleen positieve aandacht ervoor zorgen dat een dergelijk persoon breekt. Hij zijn menszijn laat zien en ook werkelijk de schillen van het ei of zijn muurtje laat vallen om te uiten wie hij is. Boosheid, wraakgevoelens en haat zorgen ervoor dat de persoon het gevoel krijgt dat hij zich moet verdedigen. Wanneer je de persoon dagelijks met emoties en pijn confronteert die zijn daad hebben veroorzaakt, dan zal hij uiteindelijk vanzelf inzien waar zijn actie werkelijk toe heeft geleid. Straffen kan natuurlijk, wanneer dit is gebaseerd op het krijgen van begrip voor het slachtoffer of de nabestaanden, de dader dit ook werkelijk voelt en ervaart, dan verandert er iets.

Nu moet je je natuurlijk afvragen hoe je dit kunt realiseren. Door taakstraffen in te gaan voeren. Laat een dader van een misdrijf zich bezighouden met de slachtoffers van zijn daad. Hoe en op welke wijze daar zal goed over nagedacht moeten worden. Want zit het slachtoffer daar wel op te wachten? Ook dat zal goed bekeken moeten worden. Geen enkele situatie is gelijk. Wellicht niet direct, omdat de slachtoffers eerst door een verwerkingsproces heen moeten, of juist wel? Ik mag en kan hier op dit moment nog geen verdere uitspraken over doen.

Dat zowel de dader als het slachtoffer of de nabestaanden een eigen verwerkingsproces hebben, zal niemand kunnen ontkennen. Wanneer de dader door het gebruik van stimulerende of kalmerende middelen overgaat tot het plegen van een misdrijf komen er weer hele andere factoren bij kijken. Daarom kunnen er ook geen richtlijnen worden gegeven voor straffen. Niemand is gelijk, zelfs een crimineel of misdadiger is ooit ook gewoon mens en zelfs kind geweest. Niemand weet op voorhand waardoor iemand overgaat tot het plegen van een misdrijf. Wanneer we dit zouden weten, dan was er al lang een plan bedacht waardoor mensen niet meer in de verleiding zouden worden gebracht om iets misdadigs te doen.

Waar vroeger alleen doorgewinterde criminelen een plan hadden om een inbraak te plegen of iemand te vermoorden, start de ellende die dagelijks te zien is op het nieuws zelfs al op zeer jonge leeftijd. Kinderen worden natuurlijk door alle moderne media dagelijks geconfronteerd met beelden en ideeën waarover een persoon vroeger niet eens nadacht. Spelletjes lijken levensecht en kunnen er zelfs voor zorgen dat iemand de realiteit uit het oog verliest. De drang om te winnen is in tegenstelling tot vroeger bijna een must.

Bij ieder spel of iedere sport zit wel een bepaalde vorm van competitie. De taak om dit in goede banen te leiden is hierbij echter weggelegd voor de ouders en trainers. In mijn vorige boek heb ik al gemeld dat spel weer gewoon spel moet zijn. Een “gezonde” competitie zal echt niet tot problemen leiden. Omdat er echter van een mens zoveel geëist wordt, is het genot om te spelen bijna niet meer aanwezig. Winnen is zo belangrijk, omdat je, zoals de tekst van de band Doe Maar uit de jaren 80 al aangeeft, dan “vrienden hebt”. Maar ik mag je zeggen dat juist het omgekeerde het geval is. Wanneer mensen alleen maar bevriend met je willen zijn omdat je wint, zijn ze je vriendschap totaal niet waard. Het in “mindere” tijden kunnen steunen op een vriend of vriendin is vele malen belangrijker. Dan pas weet je ook werkelijk weer wie je vrienden zijn.

Het is natuurlijk ook leuk dat er mensen trots op je zijn wanneer je wint. Dit kan een stimulans zijn om op het betreffende niveau te blijven functioneren en presteren. Het moet echter nooit gaan leiden tot het buiten jezelf verkeren. Het veranderen van jou als persoon omdat je wint. Helaas is dit bij heel veel mensen het geval en komt het oerinstinct naar boven, probeert iemand koste wat kost te winnen. Dat dit er soms zelfs voor zorgt dat er agressie bij komt is natuurlijk een logisch gevolg. Veel mensen denken nog steeds dat kracht in agressie zit. Dit is echter totaal niet het geval, werkelijk kracht zit hem in zelfvertrouwen. Strijden zonder strijd! De wetenschap dat je iets kan, werkt tien keer beter dan dat je denkt dat je iets moet doen omdat je dan pas gewaardeerd wordt, gezien wordt of zoals ze dat vaak genoeg zeggen, in de picture staat. Je doet iets omdat jij het wilt, je er zelf blij van wordt, je weet dat je het kan. Dit is al voldoende om het ook werkelijk te doen. Een prijs of beloning is dan leuk, zelfs mooi.

Een prijs of beloning mag echter nooit een must worden om een spel of sport te gaan beoefenen. Wanneer dat het geval is, wordt iets dwangmatig, wordt het een opgelegd iets, wat nooit door jouzelf behaald kan worden. Maar we dwalen af. De invloed van de moderne media heeft de afgelopen jaren tot heel veel ellende geleid. Dan kom ik toch weer terug op het gras wat groener lijkt bij de burens.

Op de tv zien we dagelijks woonprogramma's, real-life-soaps, waarin meestal het wel en wee van de sterren, bekende mensen breeduit gemeten wordt. Wanneer je de real-life-soaps bekijkt, lijkt het inderdaad net of deze mensen zoveel hebben dat het voor een gewone werkende burger een uitdaging wordt om ook minstens op dat niveau te gaan leven. Een groot huis, een auto, de meest luxueuze spullen en een aantal keer per jaar op vakantie, vaak uit eten en meegaan met de nieuwste modetrends en grillen is nu echt een hype. Door de crisis zijn er echter veel mensen die hebben moeten inleveren. Niet alleen omdat de prijzen voor vele producten en artikelen gigantisch gestegen zijn, maar ook de premies van de zorgverzekeringen blijven stijgen terwijl de lonen gelijk blijven. Daarnaast zijn er heel veel mensen ontslagen. Kleine bedrijven draaien steeds minder goed doordat grote bedrijven samengaan en de markt helemaal naar hun hand kunnen zetten. Waar iemand vroeger alleen maar voor de service naartoe ging, gaan steeds meer mensen nu op hun portemonnee letten. Het zal toch ergens vandaan moeten komen, wanneer er geen passende oplossing komt voor de alsmaar stijgende kosten en het gelijk blijven of verminderen van inkomsten. Gelukkig zijn er nog heel veel mensen die tevreden zijn, die datgene doen wat ze kunnen en er het beste van maken met de middelen die ze hebben. Wanneer je kinderen hebt, wordt het echter steeds moeilijker.

Nog meer dan voorheen wordt er vergeleken, worden kinderen beoordeeld op waar ze wonen, watvoor spelletjes er zijn en in hoeverre de ouders meegaan in dat wat de kinderen graag willen. Wanneer de ouders streng zijn, de boel in de hand houden en niet de sleutel van de snoep en chipskast overhandigen aan het kind, zal er al snel niet voor deze persoon gekozen worden om bij te gaan spelen. Buitenspelen en sporten wordt door iedereen gepromoot, maar wanneer je kijkt naar de groepjes hangjeugd, worden deze kinderen of zelfs jong volwassenen gedwongen om ergens anders hun vertier te zoeken. Verveling en ontevredenheid zorgen mogelijk dan zelfs weer voor criminele activiteiten.

Begeleiding en aandacht zijn ook in dit geval de oplossing. Maar wie is er verantwoordelijk? Bij wie ligt nu eigenlijk de verantwoordelijkheid? Bij de regering, het onderwijs, de ouders of toch ook een stukje bij het kind zelf? Het is een combinatie. “Het één kan niet zonder het ander” is een zin uit een tekst van “Pak maar m’n hand”, van Nick en Simon. Daarom is het heel goed, wanneer de regering meer gaat samenwerken met de scholen, het onderwijs met de ouders en de ouders met de kinderen. Ook hier geldt weer dat er geen geheimen mogen zijn, een kind moet blindelings kunnen vertrouwen op de ouders, de school en dus ook op de overheid. Toch is dit niet zo makkelijk als je wel denkt. Wanneer er verschillende culturen in het spel zijn, zul je begrijpen dat dit een extra hindernis kan zijn. Kan zijn, moet ik daarbij zeggen en ik mag meteen uitleggen waarom ik dit moet schrijven. In hoeverre staan ouders die in een ander land geboren zijn open voor deze samenwerking en het werkelijk communiceren met hun kind, de school en de regering? Daarnaast wat kan en mag het kind tegen zijn ouders, de school of de regering zeggen?

Heeft dit wel of niet communiceren alleen te maken met de culturele of ook met de religieuze achtergrond van de ouders? Hoe belangrijk is het dat we weten welke regels er gelden in de culturele of bij de religieuze achtergrond van mensen die in Nederland wonen? Ik mag en kan je zeggen dat dit wel heel erg belangrijk is. Daarnaast is het ook van belang dat een persoon wanneer hij in Nederland gaat of komt wonen, begrijpt dat openheid belangrijk is om geaccepteerd en opgenomen te worden in een gemeenschap, plaats, stad en uiteindelijk dus ook land. Natuurlijk mogen mensen uit een ander land eigen gebruiken en rituelen hebben, dit kun je ook niet zomaar uit een mens halen. Wanneer dit van kleins af aan bij een kind als gewoonte of traditie is bijgebracht, is het ook heel begrijpelijk dat het verhuizen naar een ander land niet automatisch inhoudt dat iemand ook meteen zijn gewoontes en tradities opzij zet.

Kunnen en mogen we van mensen die naar een ander land of soms zelfs een ander deel van de wereld verhuizen verwachten dat ze zomaar alles opgeven wat zij van huis uit mee hebben gekregen? Ik mag en kan je zeggen dat dit niet handig is. Door mensen te begeleiden die nieuw in een land zijn, kun je al een stap in de goede richting zetten. Begin dan echter niet meteen met het uitleggen welke regeltjes er gelden maar vraag eerst naar de ervaringen en het leven van de ander. Op die wijze toon je interesse en ben je oprecht geïnteresseerd. Aan de hand van de antwoorden die de ander je geeft, weet je ook precies hoe de persoon erin staat, Ja inderdaad, hoe de persoon denkt, wat zijn gevoel is en welke normen en waarden hem van huis uit zijn bijgebracht. Begrip is zo belangrijk en naast tevredenheid wel het grootste goed in een mensenleven. We oordelen zo vaak al zonder dat we iemand kennen of zijn achtergrond weten. Hoe kunnen we iemand dan begrijpen?

En ja werkelijk, daar draait het allemaal om. Net als bij kinderen zullen volwassenen zo nu en dan eens heropgevoed moeten worden, ongeacht of ze nu alleen ouder zijn, een beroep uitoefenen of wat ook maar doen. Laten we starten bij de ouders. Het is van het grootste belang dat een kind leert om zijn gevoel onder woorden te brengen. Kan praten over alles wat hij ervaart, denkt en voelt. Dit geldt natuurlijk voor iedereen en daar komt het weer, ongeacht welke leeftijd, geslacht, achtergrond of status iemand heeft. We zijn mens, gaan allemaal naar het toilet, en worden allemaal geboren en gaan uiteindelijk ook allemaal een keer dood. Maakt het dan werkelijk uit wat we doen, welk geloof we aanhangen of op welk werelddeel we geboren worden? Ik mag nog steeds zeggen dat “de Wereld van iedereen is”. Mits we er zuinig mee omspringen hebben we ook allemaal ons eigen stukje verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat de wereld nog vele jaren mee gaat.

Hoe we dit kunnen realiseren en waarom we dit nu moeten doen is wel heel erg belangrijk. Laten we daarom de krachten bundelen en er met ons allen weer aan gaan werken om ons land, Europa, de wereld en uiteindelijk de hele aarde weer op een goede wijze te laten functioneren en draaien. Ik ga daarvoor en wil de mensen die daarin mee willen gaan, heel graag helpen om datgene te doen wat noodzaak is. Ja, noodzaak, omdat we op dit moment heel hard bezig zijn om de boel te laten escaleren. Niet de crisis, de Global warming of opwarming van de aarde, maar de onbalans waarin we in zijn totaliteit verkeren zorgt voor onze eigen ondergang. Hoewel ik zelf geen kinderen heb, wil ik wel heel graag alle andere kinderen die leven een goede toekomst bieden. Wil jij me daarbij helpen lees dan maar verder en meld je bij mij aan.

Ik kan en mag iedereen helpen die aan zichzelf wil werken, aan de toekomst van zijn kinderen, ons land, de wereld en moeder aarde. Denk dan alsjeblieft even niet aan werken tot je 67ste maar aan je bezighouden met dat wat leuk is, je energie geeft, andere mensen helpt, dieren helpt en uiteindelijk een bijdrage levert aan het welzijn en welbevinden van iedereen en alles wat leeft. Het is nodig, ik mag het nogmaals zeggen: “De balans moet weer terugkeren!” Rust, genieten, de werkelijke normen en waarden van het leven weer ervaren en beleven. Ja beleven! Op dit moment leven mensen in angst. Door alles wat de media laten horen en tonen worden mensen bevangen door angst. Iedereen ziet gevaar in iets, iemand of soms zelfs in een dier. Een dier wat net als een mens het recht tot bestaan heeft gekregen. Ook een schepsel van Onze lieve Heer. Zou dit dier dan echt zo schadelijk zijn of zou dit komen doordat wij er zoveel chemische middelen tegen ingezet hebben, dat het dier zijn eigen afweermechanisme dusdanig heeft opgevoerd dat dit voor hem de enige kans is geweest om te overleven? Natuur is er bijna niet meer, datgene wat er is wordt kunstmatig aangebracht en in stand gehouden.

Hoeveel ongerepte natuur is er nog in ons land? Is Nederland niet een architectonisch hoogstandje? We hebben op de grote steden na dan nog niet echt een skyline als in New York maar waarom zouden we dit willen hebben? Daar is als eerste aangetoond dat het wellicht helemaal niet zo handig was om een reuzehoge skyline te hebben. In het bos of gebergte was het nooit zover gekomen dat er in één aanslag zoveel mensen zouden worden omgebracht, tenzij men buitensporig geweld gebruikt. Kernwapens zijn er om niet alleen de mens maar ook alles wat leeft en enigszins een bijdrage kan leveren aan het overleven van de mens weg te vagen. Dit mag niet gebeuren!

De JSF, het Joint Strike Fighter-programma, een programma van het Amerikaanse Ministerie van Defensie, komt voor Nederland neer op 14,6 miljard euro voor 85 gevechtstoestellen. Wat geeft een land echter uit om de vrede te bewaren, de natuur te redden en er voor de medemens te zijn? Dit lijkt steeds minder te worden. De 85 toestellen en een schild moeten ervoor zorgen dat we niet aangevallen worden, maar waarom zou iemand Nederland aanvallen? Wat valt er hier te halen wanneer de hele economie op zijn gat ligt en er buiten de overvallen op huizen, winkels en wellicht grote bedrijven niets meer is om geld aan te verdienen? Wij hebben geen olie of andere grondstoffen, die een bijdrage leveren aan het vermeerderen van het kapitaal van de macht. Wanneer we zo door gaan straks zelfs geen land meer waarop we kunnen leven. Omdat ik dit allemaal al eerder op heb mogen schrijven, verwijs ik je nu ook maar weer naar mijn vorige boek “Keuzes maken”. Wel wil en mag ik de oplossingen bieden die mogelijk een bijdrage kunnen leveren aan het redden van iedereen die en alles wat leeft inclusief onze moeder aarde.

Omdat dit nu echt nodig is, het me aan het hart gaat, dat we zo onnadenkend zijn. We zo vast zitten in het programma dat in ons hoofd is gepland vanaf het moment waarop we als baby het eerste daglicht mochten ervaren. Het moment waarop we de veilige warme moederschoot omruilde voor de keiharde, altijd maar strijdlustige wereld. Waar gewoon niet deugt, goed niet goed genoeg meer is en afwijkend al helemaal niet meetelt. Wie kiest daar nog voor, wie wil er nog leven in zo'n wereld? Kunnen we het nog omkeren? Kunnen we nog terug naar hoe het was? Ik kan er op dit moment nog geen passend antwoord op geven. Wat ik wel mag zeggen is het volgende: Je kunt het proberen en ik mag daarbij helpen.

Je kunt het proberen

*Wie wil er iets doen waarvan de uitkomst nog niet bekend is?
Er zullen er weinig zijn, toch weet ik dat jij dit kunt,
als ik me niet vergis.*

*Het is niet om er mijn voordeel mee te behalen, er rijk van te
worden of anderzijds genoegdoening door te krijgen.*

*Omdat er fouten worden gemaakt ten koste van alles, er
niemand opstaat, mensen, dieren en moeder aarde zwijgen.*

Ja daardoor gaat het werkelijk mis.

*We leven in een schijnvertoning, zijn geprogrammeerd om
juist die dingen te doen die ons allen zullen schaden.*

*Wij worden er niet beter van, gaan er zelfs aan onderdoor,
terwijl de regeringsleden en de macht in weelde baden.*

*Maar wat is weelde en zouden wij dit ook werkelijk ervaren
wanneer er financiële middelen in overvloed zouden zijn.*

*Zouden we dan verlost zijn van alle welvaartsziektes, angsten,
maar ook van verdriet en pijn?*

Ik kan en mag het je niet zeggen, er wel naar raden.

Daarom lieve mensen, iedereen die begaan is en dit leest.

*Wees wijs, denk aan jezelf, niet ten koste van alles en ben niet
bang of bevreesd.*

*Onze lieve Heer heeft ons, niet alleen een lichaam, verstand
maar ook een eigen wil gegeven.*

Dit zijn pas de werkelijke waarden van een mensenleven.

*Omdat we er nu te weinig mee doen, lijkt het wel of we leeg
zijn, geen inhoud meer hebben, zonder geest.*

Wil jij het proberen?

Geprogrammeerd zijn.

Ieder mens wat geboren wordt is zonder blokkades. Ja hoor, zul je nu zeggen, dat zal wel. Hoe zit het dan met iemand die geboren wordt met een bepaalde lichamelijk of geestelijke afwijking. Ik kan en mag je zeggen dat iemand daarvoor kiest. Een mens kiest namelijk zijn eigen leven uit. In het leven wat hij leeft krijgt hij kans om datgene op te lossen wat in een vorig leven nog niet verholpen of opgelost is. En denk dan niet aan iets wat een dokter op heeft moeten lossen, door een operatie of door het innemen van medicatie. Het gaat om wat de persoon zelf gedaan heeft. Wanneer het niet mogelijk was om dit op te lossen, de situatie heeft geaccepteerd. Je kiest met het leven wat je gaat leven dus ook je eigen ouders uit. Een belangrijk iets is dan ook om je ouders te eren en hen niet te laten vallen op een moment waarop jij je gekwetst voelt, je verdriet hebt of jou iets is of wordt aangedaan. Jij hebt hen uitgekozen.

Natuurlijk kan en mag ik niet zeggen wat een ander moet doen op het moment dat er iets vreselijks plaatsvindt. Toch kan ik wel zeggen dat het heel goed is wanneer je je probeert in te leven in de ander en begrip probeert te hebben. Daarnaast is het natuurlijk goed om altijd voor jezelf op te komen en aan te geven dat hetgeen je aangedaan wordt niet mag en kan. Vertel vooral hoe jij je hierbij voelt. Praat erover, vertel het tegen iedereen die het horen wil. Door te zwijgen over iets wat niet goed voelt uit angst of door de ander in bescherming te nemen, doe je jezelf maar ook de ander tekort. Jij lijdt in stilte en de ander leert niet van wat er fout is aan hetgeen hij gedaan heeft. Jouw leven wordt dan één grote leugen, een leugen die jij hebt gecreëerd door niet voor jezelf te kiezen, terwijl jij jouw leven en je ouders hebt uitgezocht. Hoe kun je dit nu doen?

Angst, pijn en verdriet zijn de werkelijke stoorzenders, die ervoor zorgen dat mensen hergeprogrammeerd worden en niet meer zichzelf kunnen zijn. En waarom eigenlijk? Doordat we niet meer voor onszelf opkomen, geen zelfrespect meer hebben, we niet weten hoe we moeten praten over dat wat we wel en niet leuk vinden. Dit wordt maar aan zo weinig mensen geleerd. Zwijgen is hetgeen op prijs gesteld wordt, niet praten over, je vuile was niet buiten hangen. Hoe kan dat nou, dan moet jij in je eentje jarenlang alle shit met je meedragen. Dat kan toch niet en houdt toch geen enkel mens vol?

Jij leeft met een groot geheim en kan er niets over kwijt bij niemand, het is jouw geheim. Jeetje, dat is lastig, want dat geheim neemt wel een deel van jouw geheugen in beslag. Dat gedeelte is niet meer beschikbaar voor andere informatie. Het maakt daarbij niet uit of het beelden, geluiden, geuren, smaken of gevoelens zijn. Je brengt als het ware een soort filmlaag over je eigen sensor heen, jouw gevoel voor goed en kwaad, jouw wezen. Op alles wat er dan vervolgens gebeurt, reageer jij vanuit angst, pijn en verdriet, want deze hebben er ook voor gezorgd dat jij de filmlaag hebt opgebouwd. Alsof er wolken voor jouw sensor zitten die ervoor zorgen dat niets meer volledig binnen komt, maar ook jouw ware zelf niet meer laat zien, de persoon die je was voor dat het jou overkwam, datgene gebeurde wat jou werd aangedaan. Jeetje, dat is zwaar, zeker wanneer je je verdere leven erdoor laat beheersen. Wat ik je nu mag zeggen is heel belangrijk. Weet je dat je zelf altijd de kans hebt om hier een einde aan te maken, door voor het positieve te gaan. Je niet meer te laten leiden door de stoorzenders maar er gewoon voor gaan om weer volledig jezelf te zijn. Jij, de persoon die je was op het moment waarop je geboren bent. Maar zou dit de enige stoorzender zijn die jouw leven kleurt?

Nee mag ik je zeggen, er zijn er nog veel meer. Iedereen wordt vanaf zijn geboorte voorzien van de nodige medicatie om te voorkomen dat je een bepaalde ziekte of aandoening krijgt. Wie zegt echter dat je gevoelig bent, voor deze ziekte of aandoening? Wie bepaalt dat uiteindelijk? Ja, jijzelf, wanneer je je laat leiden door angst, pijn en verdriet of wanneer je er zelf voor kiest om datgene te voelen wat iemand in jouw omgeving voelt. Een persoon waar je van houdt en om geeft. Dan kun jij ziek worden, jij kunt voor deze ziekte kiezen. Maar hoe kan dit nu in hemelsnaam? Niemand kiest toch voor ziek zijn? Ik heb je net mogen vertellen van het filmlaagje, het laagje wat ervoor zorgt dat jouw sensor, jouw gevoel voor goed en kwaad niet meer goed functioneert. Angst, pijn en verdriet, zullen dan de factoren zijn die ervoor zorgen dat ziektes bij je binnen komen en wanneer jij deze niet loslaat of blijft versterken in jouw gedachten, zullen deze zelfs leiden tot het ongeneeslijk ziek worden.

Iedere ingreep, vorm van medicatie of middel wat niet van nature bij jou aanwezig is zal er ook nooit voor kunnen zorgen dat jij geneest. Tenzij, jij ervoor kiest, ervoor gaat, datgene doet wat nodig is om te genezen, jezelf te zijn. Hulpmiddelen die gezond zijn, geen schadelijke bijwerkingen hebben of oefeningen die iets in je lichaam of geest kunnen stimuleren zijn nooit verkeerd. Deze zullen jou weer in contact met jezelf brengen, met je gevoel. Het gevoel tussen goed en kwaad. Je weer jezelf laten zijn, zonder stoorzenders of filmlaagje. Voor elk geneesmiddel geldt dat er bijwerkingen zijn, die door de wetenschap onderzocht worden op een groep van ongeveer 100 mensen. Dit wordt dan als een feit gepresenteerd en kan heel gemakkelijk weer gewijzigd worden wanneer er schadelijke gevolgen zijn. Wacht jij deze gevolgen af, of kies je anders?

Net als met de reguliere middelen en geneeskunde geldt ook voor de natuurlijke geneeswijze dat wat voor de één werkt, niet automatisch voor de ander werkt. Wat betreft de bijwerkingen zal er ook net als bij de reguliere middelen, weer onderzoek gedaan worden, al dan niet door de medische wetenschap. Daarnaast noemt men de natuurlijke middelen, ook wel een natuurlijk gezondheidsproduct of een homeopatisch geneesmiddel. “Ervaring leert”, wordt dan vaak gezegd, gevolgd door een aantal woorden die uitleg geven aan de mogelijke werking van het middel. Toch is het ook hier weer net als bij de chemische geneesmiddelen dat geldt dat wat jij niet van nature in je hebt, nooit zonder jouw eigen kracht en vertrouwen een bijdrage gaat leveren aan jouw herstel. Dat je het dus eigenlijk allemaal zelf doet, met “ondersteuning” van het betreffende middel. Wanneer je weet dat elke aandoening ontstaat door een emotionele onbalans, zul je jezelf eens af moeten vragen of het zo verstandig is om gebruik te maken van alle middeltjes, ingrepen of andere dingen die geboden worden om je van je kwaal af te helpen, want het is nog steeds een feit dat je, wanneer je de oorzaak niet aanpakt, gewoon weer een ander probleem krijgt.

Ook hier geldt weer, dat alles onlosmakelijk met elkaar verbonden is. Hulpmiddelen, als geneesmiddelen, chemisch of natuurlijk maken daar geen onderdeel van uit. Ze helpen je alleen de gevolgen wat dragelijker te maken en/of soms zelfs dat nog niet eens. Wanneer je dit weet, door eigen ervaring, kun je ervoor kiezen om ze wel of niet te nemen. Wat een geweldig iets dat je dit als mens zelf kan en mag bepalen. Laten we er met ons allen voor zorgen dat we dit recht ook altijd mogen blijven behouden. In bepaalde landen zijn er met de Mexicaanse griep zelfs verplichte vaccinaties gegeven.

Ik mag en kan alleen maar zeggen: “God behoed ons daarvoor”. Ik wil en zal er alles aan doen wat in mijn macht en kracht ligt om dit te realiseren. Er zijn al zoveel regeltjes en dingen die ervoor zorgen dat onze sensor niet meer van nature kan reageren. Besef je wel dat je daar bewust voor gekozen hebt? Het is zelfs nog duidelijker als met het kiezen van je leven en bij welke ouders je geboren wordt. Wanneer je op jonge leeftijd ingeënt wordt, dan heb je hier niet zelf voor gekozen, je ouders hebben in dat geval de keuze voor jou gemaakt. Dit natuurlijk met de beste intenties en bedoelingen, ze willen niet dat jij ziek wordt, ergens mee te kampen krijgt of wat dan ook. Ze willen je behoeden voor welke ziekte dan ook. Helaas is dit niet het geval en ik moet helaas zeggen omdat het me oprecht spijt dat niet meer mensen beseffen wat het resultaat is van een inenting. Het betekent een extra laagje op jouw sensor, waardoor jouw eigen immuunsysteem, ook wel afweersysteem genoemd, op die wijze niet meer in staat is zelf ergens op te reageren.

Voor een mens in het algemeen geldt dat wanneer je gezond eet, voldoende beweegt maar ook voldoende rust neemt, er geen enkele reden hoeft te bestaan waardoor je ziek wordt, tenzij er onverwerkte emoties zijn. Zaken die spelen waardoor het onderhuids eten een gevolg kan zijn. Dat kinderen heel erg kwetsbaar zijn, komt omdat ze nog zo dicht bij hun sensor of gevoel staan. Zij willen graag helpen, weten echter niet altijd hoe, wanneer het hen door de ouders niet geleerd is of wordt. Zij kopiëren het gedrag van de ouders en de mensen die in de naaste omgeving zijn. Je kunt er daarom maar beter voor zorgen dat je alles uit, erover praat en je dus kwetsbaar opstelt. Dit zorgt voor helderheid en duidelijkheid en behoed je pas werkelijk voor ernstige gevolgen die zeker zullen volgen.

En weet je waarom ik mag zeggen dat je nooit weg kunt lopen of vluchten voor dit feit? Omdat jij niet alleen op de wereld bent. Jij bent als mens samen met een paar miljard andere mensen. Die mensen hebben net als jij een eigen sensor maar ook hun eigen emoties en ook weer de emoties uit hun naaste omgeving. Wanneer je dit weet, dan zul je ook werkelijk begrijpen dat het eigenlijk onmogelijk is om je te beschermen tegen invloeden van buitenaf. Een pilletje, vaccinatie of ingreep om iets te voorkomen heeft geen enkel effect, omdat je niet weet welk deel van een mens er minder of niet helemaal ontwikkeld is. Dit is niet door een onderzoek vast te stellen, alleen door het leven te leven wordt duidelijk welke eigenschappen een mens heeft en hoe stabiel iemand emotioneel gezien is. Zelfs in één gezin zitten allemaal verschillende mensen, ieder met een eigen gevoel. Juist wanneer er in een gezin meerdere kinderen zijn of een gezin is een samengesteld gezin, dan zal een ouder goed moeten weten hoe hij met de aandachtverdeling naar de kinderen om moet gaan. Het ene kind kan meer aandacht vragen dan de ander, het is aan de ouders om daar op een gepaste wijze mee om te gaan.

Wanneer er een kind is wat veel aandacht vraagt en je hem dit ook geeft, kan de ander het gevoel krijgen dat hij tekort gedaan wordt. Dit hoeft niet het geval te zijn, toch kan het kind dit wel zo ervaren. Daarom is praten over alles, maar met name de aandacht evenredig verdelen, zo ontzaglijk belangrijk. Je kunt er namelijk niet vanuit gaan dat alles ok is wanneer een kind niets zegt, tenzij jij het hem vraagt. Open vragen stellen, daar kun je pas iets mee. Het stellen van open vragen is zo ontzettend belangrijk en eigenlijk het meest cruciale voor de gezondheid van de mens. We kunnen echt niet zonder, worden anders bedot, voor het lapje gehouden of grofweg bedonderd.

De waarheid zal je bevrijden

“De waarheid zal je bevrijden”, is een gezegde dat iedereen kent of wel eens heeft gehoord.

Hoe is het dan mogelijk dat we dit toestaan, nog steeds in een schijnwereld wonen en leven, wie is er nu werkelijk gestoord?

Jij wanneer je dit gewoon maar laat gebeuren, er zelf niets aan doet of ooit al eens hebt gedaan.

Niet een ander zorgt voor je of redt jouw hachje, je bepaalt het helemaal zelf, niemand laat jou in je hempje staan.

Tenzij je er zelf voor kiest om je te laten leiden door wat de ander je vertelt, laat weten of zien.

Geen eigen onderzoek, leren door ervaren, domweg volgen van de grote meute bovendien.

Geen inzicht omdat je geen onderzoek doet, blindelings vertrouwen hebt in dat wat de ander jou zegt.

Kun je dan werkelijk beoordelen of iets uiteindelijk goed voor je is of zelfs gevaarlijk, dat is slecht.

Je hebt allemaal je eigen stukje verantwoordelijkheid, in eerste instantie voor jezelf, je ziel, jouw kindzijn, jouw leven.

Waarom zou je er dan voor kiezen om deze niet te nemen, wat heb je te vrezen, te verliezen, behalve wanneer je jouw wil uit handen zou geven?

Ontoerekeningsvatbaar verklaard, wordt een persoon die niet zelf kan beslissen over belangrijke zaken.

Door niet voor jezelf te spreken, overkomen jou juist die dingen, laten jou je zeggenschap verliezen, kwijtraken.

Wie kiest hiervoor, dat gelooft toch niemand, een normaal denkend en functionerend mens zeker niet.

Het zal je verbazen, wanneer ik je zeg dat het echt zo is, omdat men wel kijkt en luistert, maar niet onderzoekt, waardoor hij niet werkelijk hoort en ziet.

Een product wat door de media, de autoriteiten of zelfs in een reclamecommercial als goed werkend wordt getoond, is vaak niet beter dan het ander, niets meer dan een bedrag of financiële vergoeding waarmee de fabrikant wordt beloond.

Dit alles om de bedrijven of de personen die achter een bedrijf zitten er hun voordeel mee te laten behalen of te doen. Het heeft soms zelfs niet eens te maken met het resultaat van het betreffende artikel, waar blijf je dan met de altijd maar aanwezige normen en waarden of het goed fatsoen?

Bedrog in zijn puurste vorm voor allen die meewerken aan dit gedrag of hard gezegd, deze criminele activiteiten. Iedere gebruiker maakt zich er vervolgens dagelijks schuldig aan, ja echt waar, ook dit valt niet vrij te pleiten.

Wanneer het product werkelijk een bijdrage levert aan het welzijn, welbevinden en behoud van een waardevol iets. Dan zou het niet zo erg zijn, heb je goed gekozen, ervaring leert is hier nog steeds aan de orde, alles of niets.

Toch mag en kun je niet ontkennen dat alles en iedereen een eigen prijskaartje of zelfs tarief heeft. Ik wil, kan en mag zeggen dat je niet zomaar blindelings moet vertrouwen op wat gezegd wordt, in geen geval zolang je een actief, volwaardig en gezond leven leeft.

Niet iedereen is oprecht

Dat niet iedereen oprecht is en de juiste intentie heeft, zul je zelf allemaal wel eens ervaren hebben. In de zakenwereld waar een mens hard moet werken voor een zuurverdiende boterham, is het moeilijk om je hoofd boven water te houden. Grote bedrijven concurreren de kleinere, houden daarbij geen rekening met de mens erachter. Dit is nu typisch iets voor deze maatschappij. Daarom moet je wel voor jezelf opkomen, geen dief zijn van je eigen portemonnee en helaas ga je dan mee in het behoud van het recht van de sterkste. De grote bedrijven die kunnen stunten met de prijzen, een artikel of dienst aanbieden tegen een voordeliger tarief of prijs. Ook daardoor is er eigenlijk geen eerlijke handel meer. Er zijn al zoveel bedrijven die zich aan hebben moeten sluiten bij een groot concern waardoor deze niet alleen kunnen stunten met de prijzen maar door het niet meer bestaan van kleine zelfstandigen de prijzen gewoon onnodig hoog op kunnen voeren. We denken daar niet over na maar gaan er eigenlijk in mee doordat we afhankelijk zijn van bepaalde producten en diensten. Zij zijn de enigen die dit kunnen leveren en daarom maar kunnen vragen wat ze willen. Eigenlijk een zeer kwalijke zaak.

Dat de sterkste schouders vaak de hoogste of meeste lasten dragen is nog steeds het geval. Maar de sterkste schouders zijn niet altijd de mensen die het hoogste inkomen hebben. Met de sterkste schouders wordt helaas Jan Modaal bedoeld. Dit is lange tijd de meest stabiele factor geweest voor de inkomsten van de belastingen, het aanvullen van de tekorten in de schatkist, doordat deze mensen een baan zochten waar toekomst in zat, een vast dienstverband, meestal een leven lang. Toch kan en mag ik je zeggen dat dit is veranderd.

Er is al heel veel veranderd en in de toekomst zal dit nog veel meer veranderen. Het kan zo niet door blijven gaan. Ontslagrecht wordt versoepeld, de werknemer is overgeleverd aan de goede wil van de werkgever. Dat het in veel gevallen niet de werkgever is maar de aandeelhouder achter het bedrijf, zal niemand meer kunnen ontkennen. Wanneer je dan weet dat deze aandelen ervoor hebben gezorgd dat de economische crisis is ontstaan, zie je vanzelf dat het cirkeltje weer rond is. Heel veel mensen hebben namelijk gekozen voor een voordelige hypotheek, omdat er dan meer bestedingsruimte was. Deze bestedingsruimte werd vaak gebruikt voor de aanschaf van luxe artikelen: een auto, nieuwe badkamer, mooie keuken of wat dan ook. De eerste is niet aftrekbaar van de belasting tenzij je hem zakelijk gebruikt, de tweede en derde leveren een bijdrage aan meerwaarde van de woning waardoor het een aftrekpost is voor de eigen woning. Hoe krom zit het toch eigenlijk in elkaar?

We vullen als het ware het ene gat met het andere en alles helemaal volgens de regeltjes en volledig legaal. We bedotten onszelf en schelden het hardst op de regering omdat zij met de banken deals treffen wanneer deze in zwaar weer verkeren. De regering heeft eigenlijk jarenlang onze broek omhoog gehouden, allerlei regeltjes en wetjes bedacht, ons als een blind mannetje met een punaise rondjes laten draaien, totdat de ezel aangeprikt werd waar het staartje goed bij paste. De ezel is echter niet degene of datgene waar de staart aan geprikt werd, de ezel zijn we zelf geweest. Wij hebben ons als kippen zonder kop gewoon om de tuin laten leiden. Nu er geen punaise meer is om ergens in te prikken, kunnen we alleen maar ontdaan kijken en klagen over alles wat er niet goed gaat. Je kunt het ook veranderen, alles is mogelijk, mits je dit maar wil en doet.

Niet de regering of de werkgever, maar jijzelf kunt vanaf nu besluiten om het anders te gaan doen. De dingen weer zelf te proberen omdat je uit het verleden weet dat de behaalde resultaten wel degelijk volgden. Denk dan inderdaad niet aan financiën maar gewoon aan een betere wereld, gezonder leven en natuurlijk blij zijn met hetgeen je hebt en kunt doen. Hoeveel mensen volgen de serie “Groeten uit de Rimboe”? Wanneer je daar naar kijkt zie je het plezier en de gastvrijheid die onder de mensen leeft van de inheemse stammen. Ze genieten ervan de wereldburgers uit ons landje een feestmaal voor te schotelen, alle gebruiken en bijzondere rituelen met hen te delen. Hoe mooi is dat, mensen die zo weinig hebben en dan zelfs nog het kleine beetje wat ze als feestmaal zien, te willen delen met wildvreemden. Hoe eerlijk en oprecht is dat.

Wanneer deze mensen vervolgens in ons land komen dan worden ze overspoeld met dingen die ze nog niet hebben gezien, waar ze nog nooit over gedroomd hebben, laat staan ooit op hun verlanglijstje zouden hebben geplaatst. Veel mensen in de westerse wereld hebben zoveel wensen en dromen, verlanglijstjes vol en zijn eigenlijk nooit tevreden. Een straatkrantverkoper of bedelaar wordt gezien als een klaploper die maar eens moet gaan werken. Nou ik kan en mag je zeggen dat een aantal van hen dit ook zeker direct zouden willen. Maar weten deze mensen dan ook werkelijk waarvoor ze kiezen? Zullen zij ook het plezier en genot behalen uit alle luxe die wij in Nederland eigenlijk allemaal binnen handbereik hebben? Ik durf het je niet te zeggen. Waardering en tevreden zijn hangt namelijk niet af van wat je hebt, maar meer met wie je het kunt delen. Het kunnen delen van mooie, liefdevolle, ja zelfs verdrietige momenten, is een veel kostbaarder “bezit” dan wat maar ook aan materieel bezit ter wereld. Wie begrijpt dit nog?

En niet alleen wie begrijpt dit nog, wie brengt dit zijn kinderen nog bij? Weet je hoeveel mensen er totaal niet meer met elkaar praten, maar leven achter de tv, het internet en uiteindelijk totaal sociaal en contactgestoord zijn? Ja echt dit is het gevolg van die geweldige luxe, mooie apparaten, die ons niets leren over de maatschappij, maar alles over hoe je deze kunt ontvluchten. Je keert jezelf gewoon lekker af van alles wat er goed is voor het samenzijn in een gezin en gaat ieder allemaal op in je eigen wereldje, de wereld van bedrog, haat en leugens.

Laten we onszelf voorliegen, bedriegen en veroorzaken we hierdoor misschien zelf onze haat en ook sexuele misdrijven? Vroeger was alles alleen maar zichtbaar voor volwassenen, kon je niet zomaar een pornofilm huren in de videotheek en doordat er nog geen computers waren was het ook niet mogelijk om via het internet naar bepaalde adultsites te gaan. Toen de computer er net was werd er zelfs heel vaak gehamerd op de mogelijkheid om de oudertoezichtknop in te stellen. Ook nu zit deze nog in de beveiligingspakketten van de softwareaanbieders opgenomen. Maar hoe zit het dan met alle reclames die je na pak weg een uur of twaalf 's-nachts op iedere commerciële zender kunt vinden? Wanneer de ouders beide werken, heeft ieder kind tegenwoordig bijna altijd een tv op de slaapkamer. Waar vroeger de pornoblaadjes alleen nog maar in de boekhandel verkrijgbaar waren, kan iedereen, zelfs kinderen, gewoon de tv of computer aanzetten om één van de vele sexsites, telefoonnummers of sms dates, te bewonderen. En dan vraagt iedereen zich af hoe het toch mogelijk is dat zoveel kinderen al sexueel actief zijn, andere kinderen misbruiken of wat dan ook. De kinderen zien niet anders, weten altijd wel stiekem de tv aan te zetten op de momenten dat pa en ma of één van hen totaal uitgeput, diep in slaap is.

We doen dit echt zelf. Iedereen slaapt, is niet bewust meer van de gevaren die overal om ons heen te vinden zijn. Milly Boele, hoe verdrietig ook, is daar het grote voorbeeld van. Vermoord en wellicht ook sexueel mishandeld door haar buurman. Een politieagent nota bene. Iemand die vanuit zijn beroep en opleiding zeker zou moeten weten wat het verschil is tussen goed en kwaad. Hij gaat over tot zijn daad na een vermeende ruzie met zijn vriendin en het gebruik van verdovende middelen. Later geeft hij aan vreselijk veel spijt te hebben en dat hij niet weet wat hem bezielde heeft. Ja, bezielde heeft, hij was niet meer zichzelf doordat invloeden van buitenaf ervoor zorgden dat hij overgegaan is tot deze gruweldaad.

Een onschuldig buurmeisje van twaalf jaar, een tiener die er helaas ouder uitzag, gek was op dieren en die hij op die manier mee kon lokken. Je wordt al ziek van al die onschuldige buurmeisjes reclames op de zender na twaalven zonder dat je wist dat Milly door haar buurman omgebracht zou worden. Nu is dit helemaal het geval. In hoeverre zullen deze reclames een bijdrage leveren aan het brein, de controle kamer van iemand die niet stabiel is, niet in balans is en door invloed van bepaalde middelen niet meer weet wat hij doet.

Ik kan en mag je zeggen dat dit wel degelijk een bijdrage kan hebben geleverd. Computerspelletjes zijn ook vaak een voorbeeld waardoor mensen de realiteit helemaal uit het oog verliezen. Kim de Gelder, de jongen die aan het begin van 2010 een gruweldaad beging in een kinderdagverblijf, zou daar het grote voorbeeld van geweest zijn. Uiterst slim maar een stille en contactgestoorde jongen die zich heel actief bezig hield met het computerspel GTA, Grand Theft Auto genaamd. Een uiterst gewelddadig spel, waar mensen zo actief in kunnen zijn dat dit een mensenleven kan gaan beheersen.

Maak dan een optelsom van een aantal zaken: hobby gewelddadige spelletjes, iemand die heel erg op zichzelf was, niet meeding met de nieuwste mode en waarvan de ouders van goede huize waren. Dit zijn de zaken die op internet te vinden zijn. Hoe belangrijk zijn die zaken en in hoeverre tellen deze mee in het uiteindelijk beoordelen of een dergelijk persoon in staat is tot het plegen van een moord of misdrijf? Hij heeft zelf ontslag genomen nadat iemand waarmee hij het goed kon vinden ontslagen was. Onrecht, pijn en verdriet, zouden heel goed de motivator kunnen zijn voor zijn gruweldaad. Wanneer je dan als persoon met niemand kunt praten, keer je je in jezelf en ga je of het goede pad of het slechte pad op. Helaas is dit net als bij de moordenaar van Milly het slechte pad geworden.

Laten we daarom weer eens kijken naar de werkelijke normen en waarden in het leven. Niet de afkomst, “van goede huize” geldt, maar de wijze waarop er in een gezin met kinderen omgegaan wordt en nog belangrijker, de wijze waarop het kind dat uitgroeit tot een volwassene en deelnemer aan de hectische maatschappij, zich kan uiten. Dingen te delen in plaats van alles voor jezelf te houden en alleen aan je zelf te denken. Het is nodig, we moeten weer gaan delen en daarnaast zou het goed zijn wanneer de regering daar weer een bijdrage aan ging leveren. Iedereen gelijk, laten we het spreekwoord, “Gelijke monniken gelijke kappen” maar weer in gaan voeren. Iedereen evenveel rechten, ongeacht of pa of ma nu een universitaire studie, een goed betaalde baan of wat dan ook hebben. Ieder kind moet het recht hebben om iets te leren, leren door ervaren wel te verstaan. Wanneer iemand alleen maar de dingen uit een boekje leert, leert hij eigenlijk wat de ander al heeft uitgezocht en als waarheid heeft bevestigd. Deze waarheid is uit een bepaald oogpunt bekeken. De perceptie van één mens.

Zou die ene mens het misschien ook bij het verkeerde eind hebben, dan gaan we daar lekker achteraan en met ons allen de boot in. Een beetje wat er nu gaande is wanneer de ene regering opstapt, de nieuwe regering de rotzooi op mag ruimen. In het bedrijfsleven een nieuwe manager aanstellen om het bedrijf weer een hele andere koers te laten varen en zelfs in een gezin, waar ouders veel te gemakkelijk besluiten om zonder elkaar verder te gaan omdat, “ze niet meer op één lijn zitten”,. het niet meer met elkaar kunnen vinden, soms zelfs niet meer door één deur kunnen. En waarom zou dat nu zijn? Omdat we niet meer delen. We praten niet meer, we zitten op een andere frequentie, golflengte, we hebben ieder onze eigen sores en beslommeringen en zitten niet te wachten op de shit van een ander. Maar wie bepaalt nu of iets shit is of wellicht toch wel een mogelijke oplossing en inzicht in alles wat er gaande is?

Juist jij, jij beslist over alles wat je doet en je leven en nog veel meer. Jij hebt het recht om jezelf te zijn, de dingen te doen die je wilt doen en daarnaast om deel te nemen aan de maatschappij. Een maatschappij die behoefte heeft aan mensen die weer delen en niet alleen maar mensen die een statement willen maken of strijd willen voeren. Dit is al zoveel jaren gaande en heeft werkelijk nog nergens toe geleid. Er zijn nog steeds oorlogen, mensen staken nog steeds omdat ze vinden dat ze niet genoeg beloofd of soms zelfs ten onrechte ontslagen worden. Dat ze door het staken het bedrijf en daarmee zichzelf nog in meer problemen brengen beseffen ze ook nog steeds niet. Het heeft geen enkele zin wanneer er boven op de berg iemand zit, die door speerpunten op die plek gehouden wordt en niets mag doen om het bezit, het geld, de opbrengst of alles wat de sterkste schouders dragen verzameld hebben te delen. Wakker worden! We doen het allemaal zelf! Wij willen meer!

Hebzucht creëert de ondergang!

Weet jij wat de ondergang van de aarde, ons land, ons leven en alles daarin creëert?

Macht, hebzucht, ontevreden zijn, niet kunnen en willen delen, heb je dit van je ouders of op school geleerd?

Wanneer we nu eens stoppen met dingen verzamelen, ons hechten aan materiële zaken, contact weer toelaten in plaats van ons af te zonderen, dan kunnen we verder.

Niet alleen voor je zelf zorgen maar voor alles en iedereen door te delen, je schaapjes op het droge hebben als een volleerd herder.

“Ben ik mijn broeders hoeder?”, is een uitspraak die mensen te pas en te onpas gebruiken en zeggen.

Ja, je deelt ook nog al wat: een aarde, een land, een samenleving, moet ik nog meer uitleggen?

Zou je alleen op de wereld zijn, dan is het niet zo belangrijk om datgene te doen wat alleen jij wilt, jij doet of jij bepaalt. Zo is het nu eenmaal niet, we zijn samen, met ons allen, niemand uitgezonderd, de rekening moet worden betaald.

De rekening van een ondoordacht bestaan, op een mooie planeet, moeder aarde, met alles erop en eraan wat we ons maar kunnen wensen.

Laten we weer gaan delen, materie, kennis niet alleen voor jezelf of de mensen thuis, maar voor alle mensen.

Kerst is in zicht, een mooi moment om te starten met het werkelijk delen van alles wat we hebben! Durf jij te helpen?

Durf te helpen ~ Dare to help

Een plan, een missie, een mogelijkheid om datgene te doen wat de wereld zal veranderen. Niemand zegt dat je eraan mee moet doen, het is geen must, geen strijd of wat dan ook, gewoon een andere kijk op een betere wereld. Een goede samenleving, waarin het woord ook werkelijk inhoud krijgt. Maar dat zeker niet alleen. Wanneer je je aansluit bij Durf te helpen, krijg je een kans om te delen, te leren en te ervaren, met vele anderen omdat dit nu juist nodig is.

De aarde en de mensen die erop wonen, weer lucht geven. Een gezonde leefomgeving en een beter klimaat. Minder criminaliteit doordat iedereen kansen krijgt. Ik mag mensen daarvoor uitnodigen, deel te nemen aan een concept wat het verschil kan maken. Want iets oplossen nadat we het zelf verkloot hebben blijft moeilijk en kost mensen zo ongelofelijk veel energie, die veel beter ingezet kan worden voor het goede. Zodat we er individueel maar daarnaast vooral samen iets aan hebben. We leveren op die wijze een bijdrage aan een mooie samenleving. Een aarde waar mensen weer kunnen genieten van de natuur en zich niet meer dagelijks af hoeven te vragen waar het naar toe moet met alle negatieve dingen die je dagelijks op het nieuws hoort of in de kranten leest.

Ik mag je zeggen dat het mogelijk is, wanneer jij bereid bent om deze uitdaging aan te gaan, kan ik je helpen of mag ik je in contact brengen met mensen die iets voor jou kunnen betekenen. Het enige wat jij daarvoor moet doen is inzet tonen, 100% inzet en commitment, elk uur, iedere minuut of zelfs seconde waarin je leeft. Wil jij dit proberen?

Nawoord

Wat kan ik eigenlijk nog meer zeggen dan dat ik heel erg blij ben dat ook dit boek weer klaar is. Het was elke dag en ieder moment waarop ik mocht schrijven weer een verrassing wat er zou komen. Heel mooi en ook bijzonder dat ik dingen mocht noemen die nodig zijn en mogelijk wanneer we het maar proberen.

*Ik kan nu alleen zeggen dat ik er volledig op vertrouw dat het heel snel allemaal gaat plaatsvinden. De start van *Durf te helpen* en *Dare to help*, is binnenkort een feit.*

Hoe deze organisatie zal gaan draaien weet ik inmiddels al, want net als met het kunnen schrijven van dit boek, komen ook die dingen gewoon bij me binnen. Dat dit niet gedoseerd komt is zo nu en dan voor mij en mijn omgeving een beetje lastig, toch weet ik dat het goed is en ik deze organisatie tot een groot succes mag maken.

Ik vertrouw erop dat iedereen die hierin met me mee gaat, er alles aan zal doen om zichzelf, de ander, ja zelfs de hele wereld te helpen. Dit alles voor het creëren van een mooie, verantwoorde en duurzame samenleving, waarin delen van kennis en alles wat nodig is om te kunnen leven centraal staat.

Ik ben er klaar voor, jij ook?

Sonja Ulrich